ΕΠΙ ΤΗ ΑΥΡΙΑΝΗ ΕΠΕΤΕΙΩ

Ἡμέραι χαρᾶς καὶ ἡμέραι πόνου

ΤΟΥ κ. ΤΑΣΟΥ ΒΙΔΟΥΡΗ

Δεκαεπτὰ χρόνια κλειοῦνε σήμερα ἀπὸ τὰ ἐξημερώματα τῆς ὁμιχλώδους ἐκείνης καὶ ψυχρᾶς πρωΐας τῆς 28 Ὀκτωβρίου 1940, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ ἐν Ἀθήναις πρεσβευτὴς τῆς Ἰταλίας ἐζητοῦσεν ἀπὸ τὴν μικρὴ καὶ εἰρηνικὴ Ἑλλάδα νὰ παραδώση στὴν Ἰταλία μέρος τοῦ ἐδάφους της διὰ νὰ τὸ κρατήση τάχα δι' ἀσφάλειαν μέχρι τέλους τοῦ πολέμου, ποὺ ἡ Γερμανία καὶ ἡ Ἰταλία εἶχον κηρύξει κατὰ τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Γαλλίας.

Ὁ τότε κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος Ἰωάννης Μεταξᾶς ἔχων καὶ τὴν συγκατάθεσιν τοῦ ἀειμνήστου Βασιλέως Γεωργίου τοῦ Β' ἀπήντησεν εἰς τὴν ἰταμὴν ἰταλικὴν ἀξίωσιν μὲ τὸ ἱστορικὸν «Ὄχι», ποὺ εἶναι ἡ ἐπανάληψις τοῦ ἱστορικοῦ «Μολὼν λαβὲ» τοῦ Λεωνίδα στὰς Θερμοπύλας. Ἀλλὰ πρὶν ἀκόμη ἡ Ἑλλὰς δώση τὴν ὑπερήφανη καὶ ἑλληνοπρεπῆ ἐκείνη ἀπάντησι στὸν Ἰταλὸ πρεσβευτή, ὁ θρασύδειλος ἰταλικὸς στρατὸς ἐπωφελούμενος τοῦ ὀλιγαρίθμου τῶν ἀνδρῶν τῶν φυλακίων μας ἤρχισε νὰ εἰσβάλλη κατὰ πυκνὰ κύματα εἰς τὴν Ἤπειρον.

Καὶ τότε ἔγινε κάτι πολὺ συνηθισμένο βέβαια στὴν ἱστορία μας, πρωτοφανὲς ὅμως καὶ ἀσυνήθιστο στὴν ἱστορία ἄλλων λαῶν. Οἱ ὀλίγοι ἄνδρες τῶν φυλακίων μας ὡρκίσθησαν νὰ μὴ ἀφήσουν τὸν ὕπουλον εἰσβολέα νὰ περάση καὶ ὑπερήσπισαν λυσσωδῶς τὸ πάτριον ἔδαφος. Καὶ ἐνῶ ἡ Ἀνθρωπότης ὅλη ἐσυγκρατοῦσε τὴν ἀναπνοή της διότι μιὰ φούχτα Ἕλληνες ἐτολμοῦσαν ν' ἀντιταχθοῦν σ' ἕνα κράτος 40 ἑκατομμυρίων, ποὺ ἐκαυχᾶτο ὅτι παρέτασσεν ὀκτὼ ἑκατομμύρια λογχῶν καὶ εἶχε πίσω του 80 ἑκατομμύρια Γερμανοὺς καὶ διερωτᾶτο ἔκθαμβη: «Μὰ τρελλάθηκαν αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι»; Μιὰ βροντερὴ φωνὴ σὰν ἀπ' ἀρχαγγέλου στόμα ἐτρικύμισε τὸν ἀέρα ἀπὸ τὴν πιὸ ψηλὴ κορυφὴ τῆς Πίνδου, φωνὴ βγαλμένη ἀπὸ τὸ ψυχωμένο στῆθος τοῦ ἥρωος Δαβάκη καὶ τῶν γενναίων συντρόφων του:

—Ὄχι, συνάνθρωποι, δὲν τρελλαθήκαμε, ὄχι! Ἁπλῶς εἴμεθα «παῖδες Ἑλλήνων», κάτι ποὺ εἶναι συνυφασμένο μὲ τὸ εἶναι μας καὶ ἀκούσαμε νὰ μᾶς καλῆ ἀπὸ τὰ βάθη τῶν αἰώνων ὁ γνώριμος προγονικὸς παιὰν ποὺ συνετάραξε τὰ νερὰ τῆς Σαλαμῖνος:

—«Ὦ παῖδες Ἑλλήνων ἴτε...
...Νῦν ὑπὲρ πάντων ἀγών!...».

Τί ἄλλο θέλαμε γιὰ νὰ τ' ἀφήσωμεν ὅλα καὶ νὰ τρέξωμε νὰ ὑπερασπιστοῦμε τὴν μικρὴν μὲν τὴν ἔκτασιν, ἀλλὰ τὴν μεγάλην τὴν ψυχὴν Ἑλλάδα; Καὶ μάθετε ἀκόμα ὅτι ὅπως βροντοφωνεῖ ὁ μεγάλος μας ποιητὴς Παλαμᾶς:

«Ἡ μεγαλωσύνη στὰ ἔθνη
δὲν μετριέται μὲ τὸ στρέμμα,
μὲ τῆς ψυχῆς τὸ πύρωμα
μετριέται καὶ μὲ τὸ αἷμα!...».

Μὰ νὰ ἡ ἔμμετρη ὑποθήκη ποὺ ὁ ἴδιος ποιητὴς μετέδιδε διὰ τοῦ ραδιοφωνικοῦ σταθμοῦ Ἀθηνῶν τὸ μεσημέρι τῆς ἴδιας ἡμέρας:

«Αὐτὸν τὸν λόγο θὰ σᾶς πῶ
δὲν ἔχω ἄλλον κανένα.
Μεθῦστε μὲ τ' ἀθάνατο
κρασὶ τοῦ Εἰκοσιένα!...».

Ἡ ἡρωϊκὴ ἀντίστασι τῶν φυλακίων μας εἶχεν ὡς ἄμεσον ἀποτέλεσμα τὴν κατάπτωσι τοῦ ἠθικοῦ τοῦ ἰταλικοῦ στρατοῦ ὁ ὁποῖος εἰς διάστημα ὀλιγώτερον τοῦ μηνὸς ὄχι μόνον ἐξεδιώκετο κακῶς ἐκ τοῦ πατρίου ἐδάφους, ἀλλὰ μετὰ τὴν θυελλώδη ἀντεπίθεσιν τοῦ στρατοῦ μας ἐτρέπετο εἰς ἐπονείδιστον φυγὴν πρὸς τὴν θάλασσαν ἐγκαταλείπων χιλιάδας αἰχμαλώτων, κανόνια, ὅπλα καὶ ἀποθήκας πλήρεις τροφίμων καὶ πολεμικοῦ ὑλικοῦ.

Ἀλλὰ τὸ σπουδαιότερον ἦτο ὅτι ἐγκατέλειπε τὴν Βόρειον Ἤπειρον εἰς τὴν ὁποίαν ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς ἔφερε τὴν Ἐλευθερίαν γενόμενος δεκτὸς μὲ ἀπερίγραπτον ἐνθουσιασμὸν παρὰ τῶν κατοίκων, οἱ ὁποῖοι κλαίοντες ἐκ χαρᾶς ἠσπάζοντο ἀλλήλους ἀναφωνοῦντες: «Χριστὸς Ἀνέστη! Ἀδέλφια».

Πρώτη πόλις ποὺ εἶδε τὸ φῶς τῆς Ἐλευθερίας ἦτο ἡ Κορυτσά, ἠκολούθησε τὸ Ἀργυρόκαστρον, οἱ Ἅγιοι Σαράντα, ἡ Χειμάρρα καὶ ἄλλαι.

Ὤ! μὲ πόση χαρὰ ἔτρεξαν οἱ πρώην σκλάβοι ν' ἀγκαλιάσουν τοὺς θεόσταλτους ἀγγέλους ποὺ τοὺς ἔφερον τὴν Ἐλευθερίαν!...

Καὶ μὲ πόσην προθυμίαν ἔσφαξαν γι' αὐτοὺς τὸ μανάρι ποὺ χρόνια ἔτρεφαν γιὰ νὰ πανηγυρίσουν τὸν ἐρχομὸ τοῦ ξενιτεμένου των ἢ τὸ γάμο τῆς κόρης των! Ἄνδρες, γυναῖκες καὶ παιδιὰ ἔρραινον τοὺς στρατιώτας μὲ ἄνθη, ἐνῶ συγχρόνως χιλιάδες σημαιῶν ὑψώνοντο στὰ σπίτια καὶ στὰ καμπαναριὰ τῶν ἐκκλησιῶν. Ἀλλὰ ποῦ εὑρέθησαν οἱ χιλιάδες αὐτὲς σημαῖες ποὺ ὑψώθηκαν σὲ κάθε χωριὸ τῆς Β. Ἠπείρου; Πότε τὶς ἔρραψαν καὶ ποῦ τὶς εἶχαν κρυμμένες; Ποῦ τὶς εἶχαν;... Τὶς ἐφύλαγαν σὰν ἱερὰ κειμήλια μέσα στὰ μπαοῦλα των, στὶς κρυψῶνες καὶ στὰ ταβάνια τῶν σπιτιῶν των καὶ σ' αὐτὰ ἀκόμη τὰ εἰκονίσματά των, ἀλλὰ τὶς εἶχαν πρὸ πάντων μέσα στὶς ἀδούλωτες ψυχές των!... Καὶ οἱ καμπάνες, ποὺ χρόνια ἐσήμαιναν μόνον λυπητερά, ἄρχισαν νὰ χτυποῦν τώρα χαρούμενα σὰν σὲ Ἀνάστασι, γιατὶ ἡ εὐλογημένη ἐκείνη ἡμέρα ἦταν τώρα γι' αὐτοὺς πραγματικὴ ἀνάστασις καὶ λυτρωμὸς ἀπὸ τὴν πικρὴ σκλαβιά.

Ὤ! Τί ἡμέρες δόξης καὶ ἐθνικοῦ μεγαλείου ἦταν οἱ ἡμέρες ἐκεῖνες!...

Ὅλος ὁ κόσμος ἐθαύμαζε τὴν Ἑλλάδα γιὰ τὶς ἔνδοξες νῖκες τοῦ στρατοῦ της, ποὺ τοὺς φαινόνταν ἀπίστευτες καὶ ἄνδρες διανοούμενοι καὶ διακεκριμένοι δημοσιογράφοι τοῦ ἐλευθέρου κόσμου διεκήρυττον καὶ ἔγραφον ὅτι δὲν πρέπει εἰς τὸ ἑξῆς νὰ λέγωμεν ὅτι «οἱ Ἕλληνες μάχονται ὡς ἥρωες», ἀλλ' «οἱ ἥρωες μάχονται σὰν Ἕλληνες»...

«Ἀβάσταχτος εἶναι ὁ πόνος, ὅταν σὲ ἡμέρες δυστυχίας θυμᾶσαι ἡμέρες εὐτυχίας», λέγει ὁ μέγας Ἰταλὸς ποιητὴς Δάντης στὸ ἀριστούργημά του «Θεία Κωμωδία».

Καὶ ἡμέρες ἀνείπωτης εὐτυχίας ἦσαν διὰ τοὺς Βορειοηπειρώτας οἱ ἡμέρες τοῦ ἐνδόξου ἔπους τοῦ 40—41.

Χρόνοι δύστυχοι ὅμως δέρνουν καὶ πάλι τὴν ἀτυχῆ χώρα. Σκλαβιά, ἀπόγνωσις, διωγμοί, ἐξοντώσεις!... Γιατὶ αὐτὸ ἀπαιτοῦν τὰ ἀνομολόγητα συμφέροντα τῶν ἰσχυρῶν τῆς Γῆς... Καὶ σὰν θυμοῦνται τὶς εὐτυχεῖς ἐκεῖνες μέρες οἱ ἀτυχεῖς Βορειοηπειρῶται αἰσθάνονται τὴν καρδιά τους νὰ ραγίζη, ὑποφέρουν ὅμως καὶ ὑπομένουν καρτερικά. Καὶ οἱ μαρτυρικοὶ αὐτοὶ ἀδελφοί μας ποὺ στενάζουν κάτω ἀπὸ τὸν πιὸ βάρβαρο ζυγό, γιορτάζοντας σήμερα μὲ σπαραγμὸ καρδιᾶς τὸ μακρυνὸ Πάσχα τῶν ἀλησμονήτων ἐκείνων ἡμερῶν ἀνοίγουν κρυφὰ μπαοῦλα φυλαγμένα μέσα σὲ κρυψῶνες καὶ βαθειὲς σπηλιές, μακρυὰ ἀπὸ τὸ ἄγρυπνο μάτι τοῦ πονηροῦ Ἀρβανίτη, ξεδιπλώνουν μὲ τρεμάμενα χέρια ἕνα γαλανὸ πανὶ καὶ τὸ ἀσπάζονται εὐλαβικὰ βρέχοντάς το μὲ καυτερὰ δάκρυα...

Εἶναι ἡ μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ λατρείας φυλαττομένη ἑλληνικὴ σημαία ποὺ περιμένει τὴν εὐλογημένη μέρα νὰ κυματίση καὶ πάλι περήφανη στὰ ἅγια ἐκεῖνα χώματα, ποὺ στάθηκαν τὸ Μαυσωλεῖο τῆς τιμῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ ὁ τόπος τῆς θυσίας καὶ τῶν ἡρωϊσμῶν... Καὶ πιστεύομεν ἀκραδάντως ὅτι δὲν θ' ἀργήση ἡ ἡμέρα, καθ' ἣν ἡ σκλάβα σήμερα Β. Ἤπειρος θὰ ἐπανέλθη στὴν ὁλόθερμη ἀγκαλιὰ τῆς Μητρὸς Ἑλλάδος, διότι αὐτὸ ἀπαιτεῖ τὸ δίκαιον καὶ τὸ ἄφθονο ἑλληνικὸ αἷμα ποὺ ἐχύθηκε σὲ τρεῖς πολέμους γιὰ τὴν ἀπελευθέρωσί της, ἀλλὰ καὶ διότι οἱ Βορειοηπειρῶται εἶναι γνήσιοι Ἕλληνες, ἔχοντες τὴν αὐτὴ γλῶσσα, τὴν αὐτὴ θρησκεία καὶ τὰ αὐτὰ ἰδανικὰ μὲ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας...

ΤΑΣΟΣ ΒΙΔΟΥΡΗΣ

ΕΡΓΑΤΟΫΠΑΛΛΗΛΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Καλοῦνται οἱ Πρόεδροι τῶν Ὀργανώσεων τῆς δυνάμεώς μας ὅπως αὔριον Δευτέραν 28ην ληγ. μηνὸς καὶ ὥραν 9.30 πρωϊνὴν προσέλθουν εἰς τὸ Ἐργατικὸν Κέντρον μετὰ τῶν Σημαιῶν καὶ Λαβάρων των προκειμένου νὰ συμμετάσχωσιν εἰς τὸν ἑορτασμὸν τῆς 28ης Ὀκτωβρίου.

Ὁ Πρόεδρος
Γερ. Κουλουμπῆς

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Ἀθαν. Βλάχος

ΠΑΤΡΑΪΚΟΝ ΩΔΕΙΟΝ
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΕΘΝΙΚΟΥ

ΔΙΔΑΣΚΟΥΝ:

Ὁ διαπρεπὴς καθηγητὴς τοῦ πιάνου κ. Γ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΙΔΗΣ, πρώην κρατικὸς καθηγητὴς τοῦ Κονσερβατουὰρ τῶν Παρισίων. Ἡ δὶς Α. ΔΕΝΔΡΙΝΟΥ, σολὶστ τοῦ τραγουδιοῦ μὲ εὐρυτέρας σπουδὰς εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Ὁ κ. Β. ΣΩΖΟΠΟΥΛΟΣ ἀρχιμουσικός. Ὁ Δ)ντὴς τοῦ Ὠδείου κ. Ε. ΝΤΡΕΚΗΣ. Ἡ κ. Μ. Λαγωγιάννη, αἱ δίδες Ἄσπα Ντρέκη, Λίνα Μητροπούλου, οἱ κ.κ. Α. Καϊμάκης, Κ. Σκαναβῆς, Σπ. Ψαρρὸς καὶ Δ. Ζαφείρης.

ΣΧΟΛΑΙ : Πιάνου, Τραγουδιοῦ, Βιολιοῦ, Ἀκκορντεὸν Σχολὴ Καθηγητῶν Ὠδικῆς, Ἐνοργανώσεως καὶ Διευθύνσεως Μπάντας, Βυζαντινῆς, Πνευστῶν, Κιθάρας, Χορωδίας.

ΔΙΔΑΚΤΡΑ ΔΙ' ΑΡΧΑΡΙΟΥΣ ΔΡΧ. 60.
Ἐγγραφαὶ καθ' ἑκάστην 9—1 π.μ. καὶ 4—9 μ.μ.
Γερμανοῦ 18. Τηλ. 43—93.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ ΔΗΜΟΥ ΠΑΤΡΕΩΝ

Ὁ Δῆμος Πατρέων τελεῖ εἰς τὸ Α' Δημοτικὸν Νεκροταφεῖον αὔριον Δευτέραν ὥραν 9 π.μ. μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν

ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ 28ΗΝ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1940
ΦΟΝΕΥΘΕΝΤΩΝ ΣΥΜΠΟΛΙΤΩΝ

Καλοῦνται ὅθεν ἅπαντες οἱ οἰκεῖοι καὶ συγγενεῖς τούτων ὡς καὶ οἱ ἐπιθυμοῦντες τῶν συμπολιτῶν μας ὅπως παραστῶσι.

Ὁ Δημαρχῶν
ΤΑΚΗΣ ΚΟΤΡΩΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΟ ΚΟΣΜΗΜΑ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ - ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ

Σήμερον Κυριακήν, 27ην τρέχοντος καὶ ὥραν 4 μ. μ., παρουσία τῶν ἀρχῶν τῆς πόλεως καὶ πλήθους κόσμου

ΤΕΛΟΥΝΤΑΙ ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΤΥΠΟΥ ΚΑΙ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΟΥ ΕΛΑΙΟΥΡΓΙΚΟΥ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΧΡ. Γ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΥ

Εἰς Μπεγουλάκι, παρὰ τὴν διασταύρωσιν τῶν ὁδῶν πρὸς Κλάους καὶ ἐργοστασίου «Γλαύκου»

•••

Τὸ ἐλαιουργικὸν αὐτὸ ἐργοστάσιον εἶναι ἐφωδιασμένον μὲ τελειοτάτου τύπου ἰταλικὰ μηχανήματα

CALAPDI PIRENZE (ΜΟΝΤΕΛΟ 1957)

ΑΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΟΝ ΕΙΣ ΑΠΟΔΟΣΙΝ

ΤΟ ΕΛΑΙΟΝ ΘΑ ΕΞΕΡΧΕΤΑΙ ΤΩΝ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΩΝ ΧΩΡΙΣ ΟΞΕΑ

Χάρις εἰς τὰ τελευταίου τύπου καθαριστήρια καὶ πλυντήρια ἐλαιοκάρπου, ΤΑΣ ΕΙΔΙΚΑΣ ΣΥΣΚΕΥΑΣ ἐλαιοκαυστήρων ποὺ ΑΦΑΙΡΟΥΝ ΤΟΝ ΔΑΚΟΝ ἀπὸ τὸν καρπὸν τῆς ἐλαίας δι' ἀναλόγου θερμοκρασίας ὕδατος, τὰ 4 ὑπερπιεστήριά του καὶ τοὺς τελειοτέρους ἐλαιοδιαχωριστῆρας

Ἡ Διεύθυνσις τοῦ ἐλαιουργικοῦ ἐργοστασίου, δὲν ἐφείσθη χρημάτων προκειμένου νὰ καταστήση τοῦτο τὸ τελειότερον ἐλαιοτριβεῖον τῆς Ἑλλάδος

Ἡ ἐξυπηρέτησις τῶν ἐλαιοπαραγωγῶν θὰ εἶναι ταχυτάτη καὶ ἠγγυημένη ἀπὸ πάσης πλευρᾶς

ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 36-18

ΜΙΑ ΣΕΒΑΣΤΗ ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΑ

Ο ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΣ ΘΗΡΑΣ κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΔΡΑΝ ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ - ΑΙΓΙΑΛΕΙΑΣ

Καθὼς πληροφορούμεθα, ὡς Μητροπολίτης Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας προορίζεται ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θήρας κ. Γεώργιος Πάτσης.

Ὁ λαὸς τῆς Αἰγιαλείας ἤκουσε μὲ χαρὰν τὴν εἴδησιν περὶ ἐπικειμένης τοποθετήσεως τοῦ Σεβ. Θήρας κ. Γεωργίου ὡς Μητροπολίτου τῆς ἱστορικῆς Μητροπόλεως Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας. Διότι ὁ Σεβ. Γεώργιος εἶναι μία διακεκριμένη φυσιογνωμία ἱεράρχου.

Ἐξ Ὕδρας ἕλκων τὴν καταγωγὴν ἐγεννήθη εἰς Πειραιᾶ. Τὸ 1936 ἐχειροτονήθη ἀρχιμανδρίτης καὶ διετέλεσεν ἐπὶ ἑπταετίαν ἱεροκήρυξ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος τοῦ Πειραιῶς.

Τὸ 1943 ἐξελέγη Ἐπίσκοπος Σταυρουπόλεως τοποθετηθεὶς εἰς Πειραιᾶ.

Ἐχρημάτισεν ἐπὶ πολλὰ ἔτη καθηγητὴς Θεολογίας εἰς διάφορα Γυμνάσια τοῦ Πειραιῶς. Τὴν 20ὴν Ἰουνίου 1952 ἀποκατεστάθη Μητροπολίτης Θήρας.

Ὁ Σεβασμιώτατος Γεώργιος ἀνέπτυξεν Ἐθνικὴν καὶ φιλανθρωπικὴν δρᾶσιν εἰς Πειραιᾶ. Ὡς γενικὸς ἐπιθεωρητὴς κατὰ τὴν Κατοχὴν τοῦ τότε Ὀργανισμοῦ Χριστιανικῆς Ἀλληλεγγύης (Ε.Ο.Χ.Α.) Πειραιῶς, προσέφερε μεγάλας ὑπηρεσίας εἰς τὸν δυστυχοῦντα λαὸν καὶ τὸν ἀνεκούφισεν.

Ὁ Σεβασμιώτατος κ. Γεώργιος ἐστάθη ἐπὶ μίαν δεκαετίαν ὁ ταπεινός, ὁ πρᾶος τῆς Πειραϊκῆς κοινωνίας καὶ Ἐκκλησίας.

Κοντὰ πάντοτε εἰς τὸν λαὸν ποὺ δυστυχοῦσε. Λιτὸς καὶ ἀρητόρευτος, βαθύτατα ἐπιεικὴς καὶ βαθύτατα ἀνθρώπινος. Ὁ Πειραϊκὸς λαὸς ὅταν ἤθελε νὰ ὀνομάση τὸν Ἐπίσκοπόν του κατὰ τὰς φοβερὰς ἡμέρας τῆς Κατοχῆς, τὸν ὠνόμαζεν «ὁ Πάτσης».

Κατεπράϋνε τὰ ἐξημμένα πνεύματα, ἡ παρουσία του δημιουργοῦσε τὴν γαλήνην καὶ τὴν εἰρήνην. Πολλάκις ἐκινδύνευσε χάριν τοῦ Χριστεπωνύμου πληρώματος. Σ' αὐτὸν πάντοτε κατέφευγον διὰ νὰ τοῦ ζητήσουν τὴν συμβουλὴν καὶ τὴν ἐνίσχυσιν.

Ἡ ἱστορικὴ Μητρόπολις Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας πρόκειται ν' ἀποκτήση ποιμενάρχην ἀντάξιον ἑνὸς Τιμοθέου, ἑνὸς Ἀγαθονίκου. Εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν θρόνον Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας, τὸν ὁποῖον ἐκλέϊσεν ὁ νῦν Μακαριώτατος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Θεόκλητος, θὰ ἦτο εὐχῆς ἔργον νὰ ἀνέλθη ὁ Σεβασμιώτατος κ. Γεώργιος. Μὲ τὰς μεγάλας διοικητικὰς ἱκανότητας τὰς ὁποίας κατέχει. Ποιμενάρχης τῆς προσωπικότητος καὶ τοῦ κύρους τοῦ Θήρας!

Ὁ λαὸς τῆς Αἰγιαλείας καὶ τῶν Καλαβρύτων ἀναμένει νὰ ἴδη ἀνερχόμενον ἐπὶ τοῦ ἱστορικοῦ Μητροπολιτικοῦ θρόνου Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας, τὸν Σεβ. κ. Γεώργιον.

Γ. Π.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Σχεδὸν ὅλα τὰ ἐν Ὁλλανδίᾳ συναρμολογούμενα αὐτοκίνητα
FORD, HILLMAN, SIMCA WILLYS, MORRIS, FIAT, KAISER, D.A.F.
βάφονται μὲ αὐτοκινητοχρώματα

SIKKENS
••••
AUTOFLEX

ΣΥΝΘΕΤΙΚΟΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΧΡΩΜΟΝ SIKKENS
ΣΤΙΛΠΝΟΤΗΣ, ΑΝΤΟΧΗ, ΚΑΛΥΠΤΙΚΟΤΗΣ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ:
Α)ΦΟΙ Γ. ΜΠΑΚΑ Ἑρμοῦ 13
ΠΑΝΧΡΩΜΑΤΙΚΗ Ἁγ. Ἀνδρέου 124
Α)ΦΟΙ ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΙ Γεροκωστοπούλου 6
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
ΔΕΛΠΑΚΟ, Ἀγαθουπόλεως 60, Ἀθῆναι

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Τὸ κατάστημα τῶν ΑΦΩΝ Γ. ΜΠΑΚΑ πληροφορεῖ τοὺς κ.κ. πελάτας του ὅτι παρέλαβε καὶ νέας ποσότητας εὐρωπαϊκῶν χρωμάτων ἤτοι:

HALL'S: Δι' ἐσωτερικοὺς καὶ ἐξωτερικοὺς ὑδροχρωματισμοὺς
★
RAPODEC: Πλαστικὸν χρῶμα διὰ τοίχους
★
TUNGOLAC: Συνθετικὴ Ριπολίνη δι' οἰκίας
★
AUTOFLEX: Συνθετικὸν χρῶμα δι' αὐτοκίνητα

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Διαλυθείσης τῆς Ἑταιρείας
Α. ΓΚΟΦΑ & ΣΙΑ
ΜΑΙΖΩΝΟΣ 80
συνεχίζω τὰς ἐργασίας μου εἰς τὴν νέαν διεύθυνσιν:
ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ 27
Α. ΓΚΟΦΑΣ

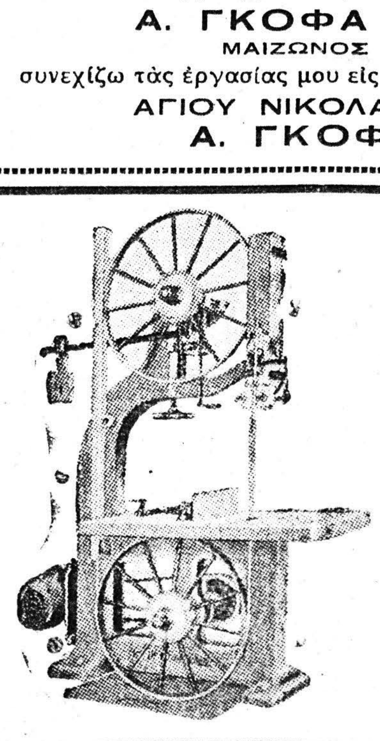

ΜΗΧΑΝΟΥΡΓΕΙΟ Ν
ΓΕΡ. ΤΖΩΡΤΖΑΤΟΥ
ΦΙΛΟΠΟΙΜΕΝΟΣ 13
ΤΗΛΕΦ. 31-10
ΠΑΤΡΑΙ
★
Κατασκευαὶ Ξυλουργικῶν Μηχανημάτων τελείας ἀκριβείας ἐφάμιλλα τῶν Εὐρωπαϊκῶν ἠγγυημένα. Εὐκολίαι πληρωμῆς

ΟΜΙΛΕΙ ΕΝΑΣ ΝΕΚΡΟΣ ΤΟΥ ΜΕΤΩΠΟΥ ΑΛΒΑΝΙΑΣ

ΤΟΥ ΠΡΩΗΝ ΒΟΥΛΕΥΤΟΥ ΚΑΙ ΥΠΟΥΡΓΟΥ κ. ΧΡ. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΥ

...Εἶμαι ἕνας νεκρὸς τοῦ Ἀλβανικοῦ Μετώπου. Σήμερα ὅμως ἐπανέρχομαι εἰς τὴν ζωήν. Διότι ἡμέρα ἀναστάσεως, εἶναι κάθε ἐπέτειος τῆς 28ης Ὀκτωβρίου, Ἀναστάσεως καὶ ἐκκινήσεως διὰ νέας κορυφάς. Βέβαια τότε, ἐφθάσαμεν εἰς τὴν ὑψηλοτέραν τῶν ἐθνικῶν Ἱμαλαΐων. Καὶ δὲν τὸ λησμονεῖ ἡ Ἱστορία. Μόνον αὐτοί, ποὺ εἶναι οἱ παρείσακτοί της τὸ λησμονοῦν. Μόνον ἐκεῖνοι, ποὺ στάθηκαν ἐκ γενετῆς κατώτεροί της, κατώτεροι τοῦ μαθήματός της, δὲν τὸ ἐνθυμοῦνται.

Εἰς τὴν ἀρχὴν ἡ ἀμνησία των—φυσικά, ἠθελημένη καὶ ὑστερόβουλος — προεκάλει τὴν θλῖψιν μας. Τώρα δὲν ὑπάρχει πλέον τὸ συναίσθημα αὐτό. Εἰς τὴν θέσιν του ἔχει ἔλθει ἡ ἀγανάκτησις. Ἀγανάκτησις παφλάζουσα, ὁρμητική, διαστελλομένη εἰς ὀργὴν δικαίαν...

...Εἶμαι ἕνας νεκρὸς τοῦ 40. Καὶ πιστεύσατέ με. Τώρα δὲν μονολογῶ, δὲν ἐπιζητῶ λυρικὰ σχήματα, διὰ νὰ ὁμιλήσω. Ἐνθυμοῦμαι μόνον. Καί, βέβαια, ἐκεῖνο τὸ τρομακτικὰ μεγάλο, ἀλλά, διὰ τὸν Ἕλληνα, φυσιολογικὸν γεγονός, δὲν ἐπιβάλλεται μὲ τὴν μαγείαν τῶν φράσεων. Δὲν ἔχει ἀνάγκη ἐντυπωσιασμῶν.

Εἶναι αὔταρκες καὶ ἐπιβάλλεται ἁπλᾶ, ἀλλὰ αἰώνια, μὲ τὴν δύναμιν τῆς ἠθικῆς του ἀληθείας. Διότι διὰ τὴν ἀναστήλωσιν αὐτῆς ἐξεκινήσαμεν μέσα εἰς τὸ θολό, τὸ γεμάτο πάθος λυτρώσεως, ἀνάμικτο μὲ φθινοπωρινὴν ἀντάραν πρωϊνὸ τοῦ «ὄχι». Τότε ἠχρηστεύσαμεν, αὐτομάτως, τὴν λογικήν μας. Καὶ ἐσκεπτόμεθα μόνον μὲ τὴν συνείδησιν τοῦ χρέους, ἑνὸς χρέους ποὺ ἔφευγεν ἀπὸ τὰ γεωγραφικά μας ὅρια, ποὺ δὲν περιωρίζετο εἰς χειρογραφικὰ περιγράμματα, ἀλλὰ ποὺ ἐγένετο καθολικόν, ὅπως παγκόσμιος εἶναι ἡ ἐπιταγὴ τῆς ἀνθρωπίνης ἀξιοπρεπείας.

Αὐτὴ ἡ ἐπίγνωσις τῆς ὀφειλῆς, ἀποτελεῖ δι' ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας πανάρχαιον ἀδιατάρακτον προνόμιον.

Δὲν ἔχει ἀτονήσει ποτέ. Καὶ κάμνει πάντοτε ἀποφασιστικὰς τὰς ἐπεξεργασίας της. Τὰς εἶχε καὶ τότε ἐπιτύχει. Ἔτσι τὸ Ἔθνος, πού, μὲ τὸ γυμνασμένον του ἔνστικτον συνελάμβανε τὰ μηνύματα τῆς θυέλλης, εἶχε τεθῆ μόνον του εἰς κατάστασιν ἐπαγρυπνήσεως. Καὶ ἠμπορεῖ νὰ λεχθῆ τοῦτο: Εἶχε κηρύξει, εἰς τὴν ψυχήν του, τὸν πόλεμον, πρὶν ὁ Βασιλεὺς καὶ ὁ Κυβερνήτης του δώσουν τὴν ἱστορικήν των ἀπάντησιν, εἰς τὸ οἰκτρὸν τελεσίγραφον τῆς βίας. Τὸ ξεκίνημα λοιπόν, ἦλθεν ὡς ξεκίνημα χαρᾶς. Δὲν ἐπηγαίναμεν ἐνθυμοῦμαι εἰς μάχην.

Ἐρριπτόμεθα εἰς πανήγυριν ἐξάρσεως, δονούμενοι ἀπὸ τὸν παλμὸν ὅλων τῶν Ἑλληνικῶν αἰώνων, κυριαρχούμενοι ἀπὸ τὴν πίστιν. Ἄλλωστε, ἀπὸ αὐτὴν τὴν πίστιν, δὲν εἶχαν γίνει τὰ στήθη ἡφαίστεια, δὲν εἶχαν γίνει τὰ χέρια μας ὅπλα, δὲν εἶχαν γίνει αἱ καρδίαι μας ἀσπίδες;

Μὲ αὐτὴν τὴν πίστιν δὲν ἐγράφη τὸ ἀνυπέρβλητον ἔπος; Καὶ μὲ αὐτὸν τὸν θρίαμβόν μας δὲν προσεφέραμεν ὡς πρώτην ὕλην, διὰ τὸν θρίαμβον τῆς ἐλευθερίας τοῦ Κόσμου, τῆς ἐλευθερίας τῆς Εὐρώπης, τῆς Ἀγγλίας; Ἀλλ' εἶπα τὴν λέξιν...

...Εἶμαι ἕνας νεκρὸς τοῦ 40. Καὶ σήμερα ἐνθυμοῦμαι. Ἡ Ἀγγλία, λοιπόν. Ὤ, ἡ Ἀγγλία, ἡ κυκλωμένη τότε ἀπὸ τὴν ἀγωνίαν τοῦ γύρω θανάτου, ἡ ἀσπαίρουσα ἀπὸ τὰ ἀμείλικτα πλήγματα, ἡ φλεγομένη ἀπὸ τὴν πυρίνην βροχὴν τῶν «στούκας», ἡ δεχομένη τοὺς συγκλονισμοὺς τῶν βομβῶν, ἡ παλαίουσα ἀπεγνωσμένως εἰς τὸν θρυμματιζόμενον βράχον της. Ἡ Ἀγγλία, ἡ τότε δακρύουσα διὰ τὴν προσφοράν μας, ἡ ἐμβρόντητος ἀπὸ τὸν ἆθλον μας, ἡ ὁρκιζομένη διὰ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΩΔΕΙΟΝ ΠΑΤΡΩΝ

Ἀνεγνωρισμένον ὑπὸ του Κράτους
(Νόμοι 1381 καὶ 2384)

ΕΡΜΟΥ ΚΑΙ ΜΑΙΖΩΝΟΣ 84

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ
ΑΝΤΙΟΧΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΣ - ΜΑΡΙΟΣ ΒΑΡΒΟΓΛΗΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΝΟΥΡΗΣ

Κατὰ τὸ τρέχον ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1957—58 διδάσκουν εἰς τὰς σχολὰς ΠΙΑΝΟΥ, ΒΙΟΛΙΟΥ, ΜΟΝΩΔΙΑΣ, ΑΚΚΟΡΝΤΕΟΝ, ΚΙΘΑΡΑΣ, ΘΕΩΡΗΤΙΚΩΝ (στοιχειώδους θεωρίας, σολφέζ, ἁρμονίας, ἐνοργανώσεως, ἐνορχηστρώσεως, ἀντιστίξεως, φούγκας, συνθέσεως), ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ, ΑΠΑΓΓΕΛΙΑΣ καὶ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ ΩΔΙΚΗΣ, ὁ μουσουργὸς — διπλωματοῦχος ἀνωτέρων θεωρητικῶν καὶ διευθυντὴς τοῦ Ὠδείου ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΝΟΥΡΗΣ, αἱ διπλωματοῦχοι, πιάνου, ΕΛΕΝΗ ΣΙΝΟΥΡΗ—ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ καὶ μονωδίας ΣΤΕΛΛΑ ΚΟΥΡΤΗ—ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΟΥ, οἱ πτυχιοῦχοι ἐνοργανώσεως ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΑΦΕΙΑΔΗΣ, ἁρμονίας ΤΑΣΙΑ ΒΥΘΟΥΛΚΑ, βιολίου ΓΙΩΤΑ ΣΑΡΑΒΑΛΟΥ, ἀπαγγελίας ΛΟΥΚΙΑ ΤΡΕΜΠΕΛΑ καὶ βυζαντινῆς μουσικῆς ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ.

Οἱ μαθηταὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὠδείου Πατρῶν λαμβάνουν ἐνδεικτικόν, πτυχίον ἢ δίπλωμα ΑΝΕΓΝΩΡΙΣΜΕΝΟΝ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου Παιδείας, δυνάμει τῶν Νόμων 1381 καὶ 2384.

ΣΗΜ.: Αἱ καθηγήτριαι Ὠδικῆς τῶν Γυμνασίων τῆς πόλεώς μας εἶναι πτυχιοῦχοι τοῦ Ὠδείου μας, εἰς δὲ τὸν τελευταῖον πανελλήνιον διαγωνισμὸν τοῦ Κράτους πρὸς ἀπόκτησιν προσόντων διορισμοῦ, μεταξὺ 21 ἐπιτυχόντων, 1η ἦλθε μαθήτριά μας, 4η ἦλθε μαθήτριά μας, 11η ἦλθε μαθήτριά μας, 16ος ἦλθε μαθητής μας. (Ἐφημ. Κυβερνήσεως 11—7—55, ἀριθ. φύλλου 77).

ΕΓΓΡΑΦΑΙ—ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ, κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας, 10—1 π.μ. καὶ 4—9 μ.μ. Ἑρμοῦ καὶ Μαιζῶνος 84, Μέγαρον Ἡλιοπούλου, τηλέφ. 38—08

ΜΑΘΗΜΑΤΑ
ΑΝΩΔΥΝΟΥ ΤΟΚΕΤΟΥ

διὰ ψυχοπροφυλακτικῆς διδασκαλίας

ΚΛΙΝΙΚΗ
ΗΛ. ΛΑΖΑΡΗ
Ἁγ. Γεωργίου 106

ΘΕΟΔΩΡΟΣ Σ. ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΡΑΔΙΟΦΩΝΑ ΓΕΡΜΑΝΙΚΑ
ΠΙΚ—ΑΠ
ΗΛΕΚΤΡΙΚΑΙ ΣΥΣΚΕΥΑΙ
ΜΑΝΤΑΡΙΣΤΙΚΑΙ ΜΗΧΑΝΑΙ
ΕΠΙΣΚΕΥΑΙ

ΠΑΤΡΕΩΣ 44

ΜΟΝΟΤΑΞΙΟΣ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ
ΣΧΟΛΗ ΠΑΤΡΩΝ

Ἀνεγνωρισμένη ὑπὸ τοῦ Κράτους
Μαιζῶνος 89 6' ὄροφος, τηλ. 42-39
Ἐγγραφαὶ συνεχίζονται

ΝΤΥΣΑΤΕ

τὰ παράθυρά σας μὲ ὡραῖα ὑφαντὰ ἀργαλειοῦ ἠγγυημένα διὰ τὴν ἀντοχὴν καὶ τοὺς χρωματισμούς των
Τιμαὶ ἠλαττωμέναι
«ΜΥΣΤΡΑΣ» ἔναντι κινηματογράφου «Ἰντεάλ» τηλ. 25—28

Διάλογος
μεταξὺ μαθητῶν

—Ποῦ ψωνίζεις βιβλία καὶ γραφικὴν ὕλην Κώστα;
—Ποῦ ἀλλοῦ, στοῦ:

ΧΑΡ. ΚΑΓΙΑΦΑ
ΕΡΜΟΥ 14

ἔχει τὴν μεγαλυτέρα συλλογὴ καὶ τὶς καλύτερες τιμές

ΣΤΕΦ. Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ
ΙΑΤΡΟΣ
Ὁδὸς Ἰωνίας 100
ΠΑΤΡΑΙ

Πρόληψις καὶ θεραπεία καρδιοπαθειῶν, ριζικὴ θεραπεία βρογχικοῦ ἄσθματος, βρογχικῶν, νεφρολιθιάσεων, ἀρθριτικῶν, ἐπιληψίας

Θ. ΠΙΤΣΙΡΗΣ
ΣΟΔΑ Santa Maria
Πραγματικὴ Ἀπόλαυσις ἡ
ΣΟΔΑ
SANTA MARIA

ΑΘΑΝ. - ΤΙΜΟΣ Γ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ

Ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ἐσωτερικὸς ἰατρὸς τοῦ Νοσοκομείου Παίδων «ΑΓΛΑΪΑ ΚΥΡΙΑΚΟΥ» Ἀθηνῶν

ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΘΕΙΣ ΕΙΣ ΠΑΤΡΑΣ
ΔΕΧΕΤΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΙΑΤΡΕΙΟΝ ΤΟΥ
ΟΔΟΣ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ 41
ΤΗΛΕΦ. 46—66

Ἑκάστην Πέμπτην ἀπὸ 5—7 μ.μ.
θὰ δέχεται ἀπόρους δωρεάν